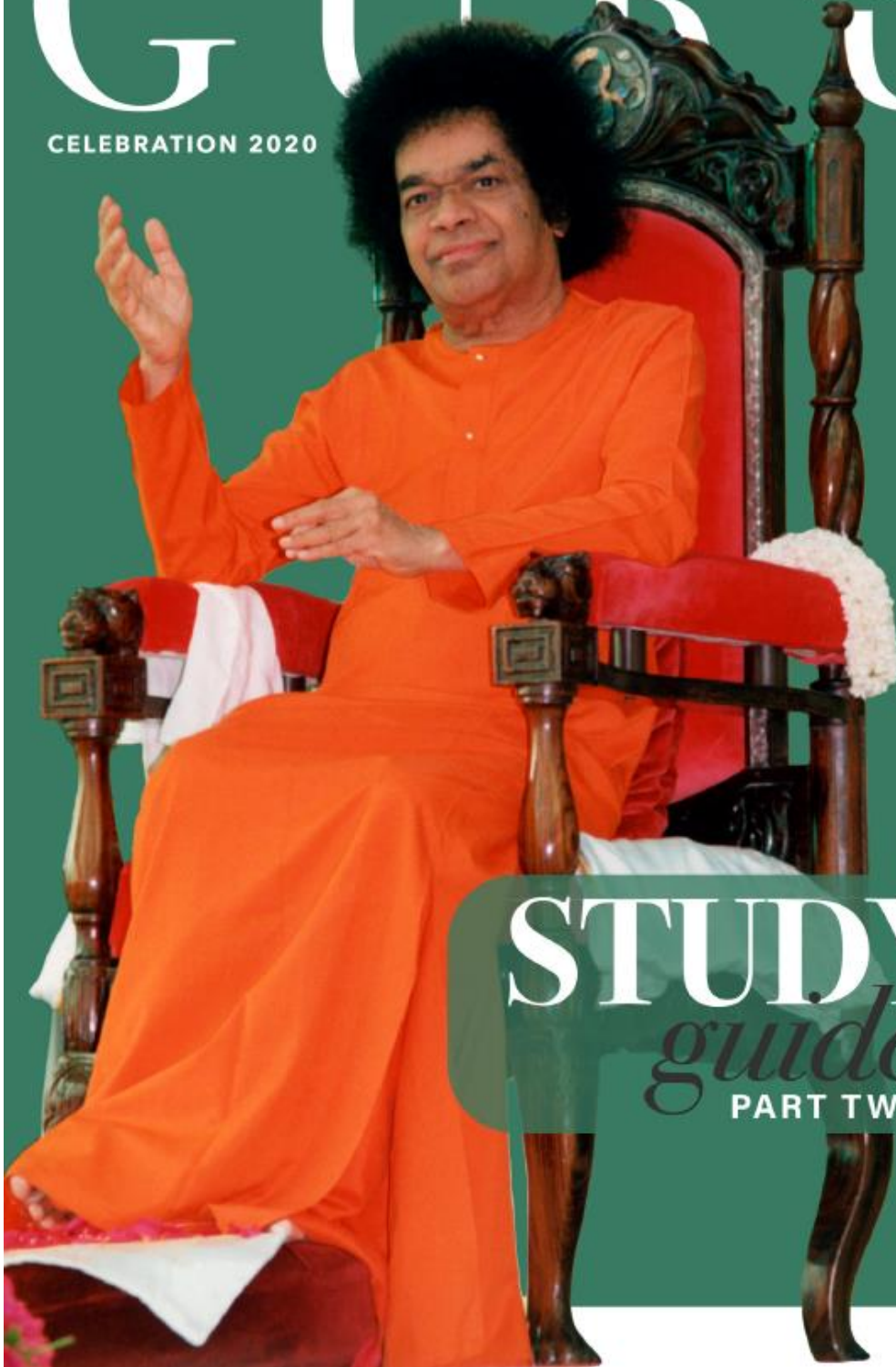

SATHYA SAI INTERNATIONAL ORGANISATION

GURU POORNIMA

CELEBRATION 2020

STUDY
guide
PART TWO

Przewodnik – część II

Obchody Gurupurnimy 2020

©2020 Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai

Wszelkie prawa zastrzeżone

www.sathyasai.org

Z miłością i czcią składamy tę publikację
u boskich lotosowych stóp
Bhagawana Śri Sathya Sai Baby
ucieleśnienia boskiej miłości

Ten przewodnik stanowi jedną z trzech części zawierających wyjątki z boskich dyskursów Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszonych z okazji święta Gurupurnima.

W każdym przewodniku znajduje się inspirująca przypowieść i zestaw pytań do rozważań dla osób indywidualnych, rodzin i ośrodków Sai na całym świecie, abyśmy mogli zagłębić się w boskim przesłaniu Bhagawana, w oczekiwaniu na pierwsze światowe obchody Gurupurnimy w Internecie w dniach 4-5 lipca 2020 roku.

Inspirująca przypowieść Bhagawana Śri Sathya Sai Baby

Postępuj zgodnie z naukami guru

Spośród wielu boskich cech Boga, czy mamy chociaż jedną? Nie musisz wcielać w życie wszystkiego, co jest omawiane. Praktykuj przynajmniej jedną z nauk Swamiego. Ty jednak słuchasz i odchodzisz.

Kiedyś pewien rzeźbiarz przyniósł trzy posągi na dwór króla Bhodżaradży. Władca powiedział swojemu ministrowi: „Ministrze, osądź, który z tych trzech posągów jest najlepszy”. Minister wbił żelazny pręt w ucho jednego posągu. Żelazny pręt wyszedł przez drugie ucho. Minister odłożył posąg na bok. Przyjrzał się uważnie drugiemu posągowi. Gdy wbił pręt w jego ucho, wyszedł on ustami. Odpowiedź ministra była taka sama jak poprzednio. Teraz minister poddał sprawdzianowi trzeci posąg. Żelazny pręt wszedł w ucho, ale nie wyszedł na zewnątrz. Minister oznajmił: „O królu, najcenniejszy jest ten posąg”. „Z jakiego powodu?” – zapytał władca. Minister oświadczył: „Pierwszy posąg przedstawia osobę, która słucha jednym uchem, ale drugim wypuszcza informacje. Nie jest to dobre. Drugi posąg przedstawia osobę, która słucha jednym uchem, ale wypuszcza informacje przez usta. To jest bezwartościowe. Natomiast trzeci posąg symbolizuje osobę, która słucha informacji uchem i przechowuje je w sercu”.

Zatem wszystko, co dobrego usłyszysz, przechowuj w sercu. Jeśli zachowasz tę informację w sercu, to kiedyś może ona się rozwinąć. Informacja ta jest jak negatyw zdjęcia. Jeśli masz przy sobie negatyw, to w każdej chwili zrobisz dowolną ilość odbitek. To, co wkładasz do głowy, jest jak zdjęcie z aparatu Polaroid. Nie zrobisz z niego żadnych odbitek. To, co dobre, bezpiecznie przechowuj w sercu, tak jak negatyw, abyś mógł wcielać to w życie.

Sathya Sai Speaks, tom 26, rozdz. 43; dyskurs z 10.04.1993 r.
<http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume26/d930410.pdf>

Wyjątki z boskich dyskursów do rozważań

Przestrzegaj moich zaleceń

Wykorzystuj szansę bycia ze mną jak najefektywniej i staraj się jak najszybciej i najlepiej postępować zgodnie z moimi wskazówkami. Przestrzeganie moich zaleceń wystarczy; przyniesie ci więcej korzyści niż najbardziej rygorystyczna asceza. Praktykuj satję (prawdę), dharmę (prawość), śanti (pokój) i premę (miłość), które to wartości są mi drogie. Niech te ideały przyświecają ci zawsze – we wszystkich twoich myślach, słowach i czynach. Wówczas będziesz mógł osiągnąć summum bonum - najwyższe dobro zjednoczenia się z najwyższą boskością.

Sathya Sai Speaks, tom 8, rozdz. 19; dyskurs z 17.05.1968 r.
<http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume08/sss08-19.pdf>

Wiara i miłość potrzebne do osiągnięcia Boga

Aby twoje modlitwy dotarły do Boga, musisz opatrzyć je znaczkiem „wiary” i zaadresować „miłością”. Jeśli będziesz miał wiarę i miłość, twoje modlitwy dotrą do Boga bez względu na odległość. Musisz dopilnować, aby twoja miłość do Boga była czysta i nieskażona. Musisz być przygotowany na to, by poddać się testom Boga. Im szybciej je zdasz, tym bardziej zbliżysz się do Boga. Nie zrobisz postępu duchowego, jeśli nie przejdziesz testów. Studenci muszą uświadomić sobie, że jeśli chcą przejść do następnej klasy, muszą zdać określone testy.

W życiu przechodzisz testy pod kątem tego, jak bardzo jesteś przywiązany do przemijających rzeczy tego świata i jak bardzo tęsknisz za Bogiem. Jeśli twoja miłość do Boga stanowi niewielką część twojej miłości do przedmiotów materialnych, to jak możesz oczekiwać, że Bóg obdarzy cię łaską?

O ile bardziej święte byłoby to, gdyby ludzie myśleli o Bogu choćby przez kilka chwil spośród wielu godzin, jakie marnują na rozmyślanie o sprawach doczesnych? Ludzie muszą rozwijać wiarę w tę prawdę. Niezależnie od tego, jaką mają w sobie wiarę, muszą mieć wiarę w Boga. To jest oznaką wielkości. Jeśli ktoś nie wierzy w siebie, to jak może wierzyć w Boga? Porzuć wiarę w to, co nietrwałe i przemijające na rzecz wiary w niezmienną, wieczną rzeczywistość.

Sathya Sai Speaks, tom 30, rozdz. 20; dyskurs z 7.09.1997 r.
<http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume30/sss30-20.pdf>

Sila wiary

Aby odnieść powodzenie – wiara jest najważniejsza. To właśnie wiara lub brak wiary odpowiadają za powodzenie bądź porażkę. Jeśli bez tej wiary wdasz się w kłótnię w imię oddania, będzie to skutkiem tylko twojego ego i ostentacji.

Na poboczu drogi rosną potężne drzewa. Pozostają zielone pomimo głodu i suszy. W pobliżu, po przeciwnej stronie drogi, jest pole ryżowe. Musisz podlewać je co dzień. Jeśli nie podlejesz go przez jeden dzień, wyschnie. Głupcy mogą zapytać: „Ryż na polu wysycha, jeśli przez jeden dzień nie dostanie wody. Jak to jest, że tamte drzewa pozostają zielone nawet podczas długiej suszy?”. Jaka jest tego przyczyna?

Korzenie tego drzewa zapuściły się głęboko w ziemię, do poziomu, gdzie jest woda, tymczasem korzenie ryżu pozostają na powierzchni. My nie mamy stałej i głębokiej wiary. Wiara jest naszym oddechem. Codziennie słuchamy przemówień Swamiego, ale nie czerpiemy z tego żadnych korzyści. Ale są tacy, co usłyszą tylko raz, a pozostają mocni w wierze na zawsze. Wszystkie trudności zaczynają się wtedy, gdy chwieje się czyjaś wiara.

Sathya Sai Speaks, tom 25, rozdz. 22; dyskurs z 14.07.1992 r.
<http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume25/sss25-22.pdf>

Rozwijaj miłość do Boga, nie odwracaj się od Boga

Czego powinien szukać człowiek? Jak może osiągnąć pokój i szczęście? Pierwszym niezbędnym warunkiem jest pielęgnowanie miłości do Boga. Purany i starożytni mędrcy głoszą, że Bóg inkarnuje, aby karać niegodziwych i chronić prawych. To nie jest właściwe. Bóg wciela się, by przekazać miłość ludziom i nauczyć ich jak powinni ją krzewić i praktykować. Człowiek uwolni się od smutku i trosk tylko wtedy, gdy rozwinie tę miłość. Grzechy ludzi zostaną zmasane i przestanie dręczyć ich lęk.

Jest tylko jedna esencja wszystkich wyznań, wszystkich nauk i dróg duchowych – jest to miłość. Rozwijaj tę boską miłość. Nade wszystko, bez względu na twoje trudności i cierpienia, jakich musisz zaznać, nigdy nie odwracaj się od Boga. Bóg jest jeden. Czy jesteś zamożny czy ubogi, uczony czy niewykształcony, niezależnie od problemów, jakie napotykasz i od praktyk duchowych, jakie wykonujesz, czy masz opinię grzesznika czy świętego, nie odwracaj się od Boga i uświadom sobie, że Bóg jest jeden”.

Sathya Sai Speaks, tom 21, rozdz. 21; dyskurs z 29.07.1988 r.
<http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume21/sss21-21.pdf>

Przypowieść o wierze

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba

W mało znanej wiosce mieszkała matka z synem. Chłopiec stracił ojca, gdy miał zaledwie dwa lata. Matka dokładała wszelkich starań, aby zarobić dość pieniędzy na wychowanie i edukację swojego jedyne dziecko. Chłopiec był bardzo mądry, posłuszny i darzył matkę wielką miłością i szacunkiem. Dorósł i chodził do siódmej klasy. Uczył się pilnie do egzaminów.

Pewnego dnia powiedział matce: „Mamo, w ciągu czterech dni muszę zapłacić 20 rupii za egzamin. Proszę, daj mi tę sumę”. Matka wpadła w panikę, nie miała pieniędzy, a to był ostatni tydzień miesiąca. Poszła do dyrektora szkoły, wyjaśniła mu, że nie może zapłacić za egzamin na czas i poprosiła go o pomoc. Dyrektor oznajmił, że nic nie może zrobić.

Matka wróciła, usiadła pod drzewem w pobliżu domu i zaczęła płakać. Chłopiec przyszedł ze szkoły i zobaczył płaczącą matkę. Usiadł obok niej i zapytał: „Matko, dlaczego płaczesz?”. „Mój synu, nie mam pieniędzy. Od jutra nie możesz chodzić do szkoły. Lepiej będzie, jeśli zaczniesz pracować ze mną. Nie ma innego wyjścia”. Chłopiec zapytał: „Dlaczego nie poprosisz kogoś, aby pożyczył ci 20 rupii. Po egzaminach pójde do pracy i będę mógł zwrócić pieniądze”. Matka odparła: „Mój drogi synu, kto da mi pieniądze? Tylko Bóg, jeśli taka będzie Jego wola”. Chłopiec z zapałem dopytywał się: „Kim jest Bóg, maa? Gdzie On jest? Jaki jest jego adres? Pójde i wezmę od Niego pieniądze”. Bezradna matka powiedziała: „Tak, jest Pan Wajkunt, Narajana, który jest źródłem wszelkiego bogactwa”.

Bez chwili wahania chłopiec pobiegł na pocztę. Miał przy sobie trochę drobnych. Kupił kartkę pocztową i napisał na niej o nieszczęśliwym położeniu matki, o swoich potrzebach i poprosił Boga, aby szybko przysłał mu odwrotną pocztą 20 rupii.

Chłopiec pobiegł do skrzynki pocztowej przymocowanej do drzewa, ale był za niski, aby dosięgnąć do wąskiego otworu i wrzucić kartkę do środka. Naczelnik poczty, który cały czas obserwował chłopca, wyszedł na zewnątrz, wziął od niego kartkę pocztową i zapytał: „Do kogo napisałeś kartkę?”. Chłopiec odpowiedział: „Och, proszę pana! To bardzo pilna wiadomość dla Pana Narajany w Wajkuncie. W ciągu trzech dni muszę zapłacić za egzaminy. Napisałem do Pana Narajany i poprosiłem go, aby niezwłocznie przysłał mi 20 rupii”.

Naczelnik poczty wpatrywał się w adres na kartce pocztowej. Nie mógł wypowiedzieć ani jednego słowa, do oczu napłynęły mu łzy z powodu niewinności tego chłopca. „Mój drogi chłopcze, kto dał ci ten adres?” – zapytał naczelnik poczty. Chłopiec opowiedział urzędnikowi o swojej rozmowie z matką. „Proszę pana, moja mama mówi, że Bóg jest bardzo łaskawy i że na pewno pomoże takim ubogim

ludziom jak my, jeśli tylko będziemy modlili się do Niego z całego serca”. Naczelnik bardzo się wzruszył, pogłaskał chłopca i powiedział: „Mój drogi chłopcze, wyślę tę kartkę pocztą ekspresową. Najlepiej będzie, jeśli przyjdiesz pojutrze”.

Szczęśliwy chłopiec pobiegł do domu. Powiedział matce, że dostanie pieniądze w ciągu jednego dnia. Za dwa dni przyszedł do naczelnika poczty, który oznajmił: „Mój drogi chłopcze, oto koperta, w środku znajdziesz 20 rupii. A teraz idź i zapłać za egzamin”.

Chłopiec pobiegł do domu z kopertą i oddał ją matce. Kobieta ostro zapytała syna, skąd wziął pieniądze. Chłopiec opowiedział jej o rozmowie z naczelnikiem poczty. Nie uwierzyła mu. Pośpieszyła do naczelnika i zapytała go, czy to, co powiedział jej syn, to prawda i jak do tego doszło.

Naczelnik powiedział kobiecie: „Matko, uwierz mi. Zawsze byłem niewrażliwym człowiekiem. Gdy zobaczyłem twojego syna z kartką pocztową, nie mogłem uwierzyć własnym oczom. Wiadomość napisana do Boga z taką wiarą poruszyła mnie. To Bóg musiał sprawić, że pomogłem twojemu synowi. Proszę, weź te pieniądze. Taka musi być wola Boga, abym dał tę kwotę. W przeciwnym razie nie zobaczyłbym twojego syna jak wysyła kartkę pocztową. Pozostałaby ona bez odpowiedzi, a twój syn straciłby wiarę w Boga. Uważam, że jest to szansa, aby pomóc dobremu chłopcu”.

- Bhagawan Śri Sathya Sai Baba (*Ćinna Katha*)

http://media.radiosai.org/journals/Vol_03/12DEC01/chinnakatha.htm

Pytania do rozważań

1. Jaka jest rola wiary w naszych relacjach z Bogiem? Jak możemy pielęgnować naszą wiarę w Boga?
2. Jeśli wiara staje się chwiejna, jakie kroki możemy podjąć, aby rozwinąć niezłomność?
3. Czym jest boska miłość? Jak pielęgnować boską miłość?
4. Jak trzymać się Boga zawsze, w każdych okolicznościach i w każdym miejscu?